

Verslag van het Bestuur der Afdeeling Brugge

(JULI 1901 — JULI 1902)

Met het jaar 1902 is het Brugsche Willems-fonds het 30ste van zijn bestaan ingegaan en daar het sedert zijn 20ste jaar de gewoonte heeft genomen alle lustrums te vieren, is het jaar 1902 der christelijke tijdrekening ook voor onzen kring een jubeljaar geweest, niet alleenlijk om reden van het jaartal, maar ook omdat er in het gesloten bestuurjaar werkelijk iets buitengewoons is gebeurd.

Wij hebben, wel is waar, in gewone jaren even kunstrijke concerten, even gezellige damesavonden, even leerrijke voordrachten op de wekelijksche vergaderingen gekregen, even genoeglijke bals en smakelijke feestmalen bijgewoond als in 1902, maar in dit jaar hebben toch twee feesten zulk eene ongewone belangrijkheid opgeleverd dat zij eene bijzondere melding verdienen en ons Jubileum van 30 jaar jaarlijk hebben gekenmerkt.

Wij bedoelen de opvoering van het treffende stuk van Herman Heyermans : *Op Hoop van Zegen*, alhier ten tooneele gebracht door het uitstekende gezelschap van het Kon. Nederlandsch Tooneel van Antwerpen, dat er zich in overtroffen heeft. Het werd met zooveel natuurlijkheid gespeeld, dat men vergat dat het tooneel was.

Dan onze tweede concert-voordracht, die alleen te Brugge mogelijk was en die wel eene gebeurtenis in de kunst is geweest, namelijk het concert waarin de intiemste werken van Peter Benoit voor het eerst in het openbaar te voorschijn kwamen. Meestal onuitgegeven scheppingen van den Vlaamschen meester, geschreven op verzoek van vrienden, ter gelegenheid van de eerste communie (*Het Lenteriddertje*), van huwelijken (*Het leven is liefde*), van zilveren bruiloften, van studentenfeesten (*Studentendronk*), van politieke omstandigheden, waar de vrijzinnige denkbeelden hunne uiting vonden (*Feest- en Strijdzang*, een meesterstuk van overtuiging).

Dit is niet gezegd om de eerste concert-voordracht in de schaduw te stellen, die, met CORNELIS PLOKHOOF, den luitenant der Transvaalsche artillerie, als spreker, ook eene hoogst verhevene bedoeling had en eene niet geringe som voor de lijdende Zuidafrikaansche stamgenooten opbracht.

Voor dit eerste concert, mocht onze Afdeeling zich verheugen in de medewerking van eene uitstekende schaar kunstenaars: wij noemen tot herinnering Mej. DIANA DE WYN, 1ste prijs van zang van het Conservatorium van Gent, den baryton WILLEM SABBE, M. VAN DER LOOVEN (viool), M. DE VLAMYNCK (cellist) en een geoeftend *Trio*.

Wij hebben gezegd dat het concert-Benoit, met het gekende programma, alleen te Brugge mogelijk was. De uitgevoerde stukken, tot hertoe zoo ongekend als ongehoord, zijn inderdaad het eigendom van leden en vrienden van het Brugsche Willemsfonds, die ze eigenhandig van den meester kregen.

Een blad drukte er het volgende over:

Men leerde ook een geheel anderen Peter Benoit kennen in deze rustige muzikale poëzie.

« C'est de l'art de repos, » schreef het *Journal de Bruges*. Hij heeft het ware woord getroffen.

Beginnen wij met het puikstuk: *Weest gelukkig!* een muzikaal sonnet van eene hartroerende treffendheid. Een echt meesterstuk, dragende onmiskenbaar den stempel van onzen grooten Peter Benoit. Rustend op eene zingende begeleiding van snarenquartet en harp, geeft het aan het sonnet zijnen vollen metrischen vorm en aan ieder woord zijne sprekende uitdrukking. Mev. LEVERING deed het meesterlijk tot zijn recht komen, en het kwartet steunde het zoo fijn als kunstig, met de harp, die allerlofwaardigst door Mej. CECILIA AMEYE werd bespeeld.

Wat lieve perel is dan ook het eerste-communieliedje: *Een Lenteridderij*, dat Mev. LEVERING liet voorafgaan!

Eigenaardig en mooi onder allen is de lange spraakzang *Hel leven is liefde*, op een gedicht van J. A. De Laet geschreven, voor het huwelijk van zijn zoon. Daarmee begon Benoit zijne proeven voor het drama in spraakzang. FRANS MÜLLE, de veelbelovende baryton-tenor van Brussel, heeft er waarlijk eene « creatie » van gemaakt.

Mev. LEVERING zong ons nog een tweede sonnet *Aan Blanca*, met enkele klavierbegeleiding. Het moet, als uitdrukking en vinding, nauwelijks voor het eerste onderdoen. En dan het *Zilveren Bruiłofstfeest* en vooral *De Spinster*, wat juweeltjes allebei! Zelden hebben we onze Vlaamsche zangeres zoo volkomen in het bezit harer middelen scheppend mogen hooren. Haar zegepraal was onbetwist.

FRANS MÜLLE dreef zijne zege door met *Studentendronk*, een echte dronk! en *Huwelijkszang*, een roerend-eenvoudig liedeken, en, om alles te bekronen, met den *Feest- en Strijdzang*, dat grootsche meesterstuk! Hij is een ware zanger en men zal van hem spreken hooren!

Prof. JUL. SABBE gaf de toelichting van het programma, met eene ware aandoening. Hij sprak immers met zijn hart over zijn diep betreunden boezemvriend.

Drie damesavonden waren het voorwendsel tot echt gezellig samenzijn. Op den eersten, sprak de Hr. A. LODEWIJCKX over het vertellende gedeelte der *Eddas*, op de volgende droegen jonge leden eenige declamatiestukken voor, terwijl andere hun talent als zangeres of pianiste deden waardeeren.

De opsomming alleen der voordrachten, gegeven op de wekelijksche vergaderingen, toont hoe-versehiden en leerrijk deze bijeenkomsten geweest zijn.

Ziehier de lijst:

9 November 1901. — PROF. JUL. SABBE, Het Algemeen Nederlandsch Verbond.

16 November 1901. — CORNELIS PLOKHOOF, Zuidafrikaansche Toestanden.

23 November 1901. — ALFONS LEYS, De Kafferoorlogen.

30 November 1901. — PROF. J. VERCOILLIE, De Taalgrens in België.

7 December 1901. — Dr MAURITS DE SMET, De Tering en hare bestrijdingsmiddelen.

14 December 1901. — ADR. MATTON, De Groeningefeesten van 1902 bedreigd.

21 December 1901. — FRANS GITTENS, De Bankier van Keizer Karel.

28 December 1901. — MAURITS SABBE, Een blik in onze letterkunde der 18e eeuw.

4 Januari 1902. — ANDRÉ BAEKEROODT, Een kijkje in onze politiek : De liberale partij tegenover het sociaal programma.

11 Januari 1902. — Dr JULIUS PÊE, Jozef-Victor Scheffel.

18 Januari 1902. — HENDRIK DEMAREZ, Een sprookje.

25 Januari 1902. — G. D. MINNAERT, De Stoïcijnen en de eerste Christenen.

1 Februari 1902. — WELVAERT, Het Hotelwezen in Congo.

8 Februari 1902. — D^r CAM. DE BRUYNE, Over de vormverandering bij de levende wezens.

15 Februari 1902. — PROF. JUL. SABBE, De ware beteekenis van het Heldenfeit van 1302.

22 Februari 1902. — A. GILLIS, Draadlooze telegraphie.

1 Maart 1902. — PROF. JUL. SABBE, De onderhandelingen over de viering van den Guldensporenslag te Kortrijk.

8 Maart 1902. — ANDRÉ BAEKEROODT, Het Nederlandsch Tooneel te Brugge.

15 Maart 1902. — MED. VERKEST, De Brugsche schilder Karel Rousseau.

Voor het muzikaal gedeelte dezer vergaderingen mochten wij rekenen op de bereidwillige medewerking der heeren DE REYGHÈRE, DANNEELS, TACQUET, DORNY, W. SABBE, O. DUMON, VAN KERSCHAEVER, ARDENNOIS, ROOSE en VAN HEERSWYNGHEL. Een woord van dank is hun verschuldigd.

De volksbibliotheek, waaraan een ruim deel van de geldmiddelen besteed wordt, is goed onderhouden en wordt op zeer voldoende wijze bezocht. Dit jaar nogmaals is er een bijvoegsel bij de boekenlijst gekomen.

De Jubelfeesten bestonden hoofdzakelijk uit de tooneelvertooning van het meesterlijk gewrocht van Herman Heyermans : *Op hoop van zegen*, uit het concert-Benoit, het galabal en het feestmaal voor heeren en dames, waarop het Algemeen Bestuur van het Willems-fonds en verscheidene Afdeelingen vertegenwoordigd waren. De vreemde Willemsfondsen werden onthaald op een kort doch keurig morgenconcert, waarop, nevens het Brugsch kwartet, Mej. MARIA DE VEEN, zangeres van Brussel, en M. W. SABBE, baryton van Brugge, veel bijval verwierven.